

اللهم
الرحمن

تزوج به؟!

موسیٰ لطفی مهر و نیہ

WWW.KETAB.COM

مؤلف: موسی لطفی مهر و نیه
 ناشر: سیط اکبر مدله اسلام
 چاپخانه: نینوا، قم ۳۷۲۲۵۲۱-۰۲۵
 حروفچین: محمد حسین لطفی
 نویت چاپ: اول ۱۳۹۶
 تیراژ: ۱۰۰۰ جلد
 تعداد صفحات: ۱۴۰ صفحه
 قیمت: ۸۰۰۰۰ ریال

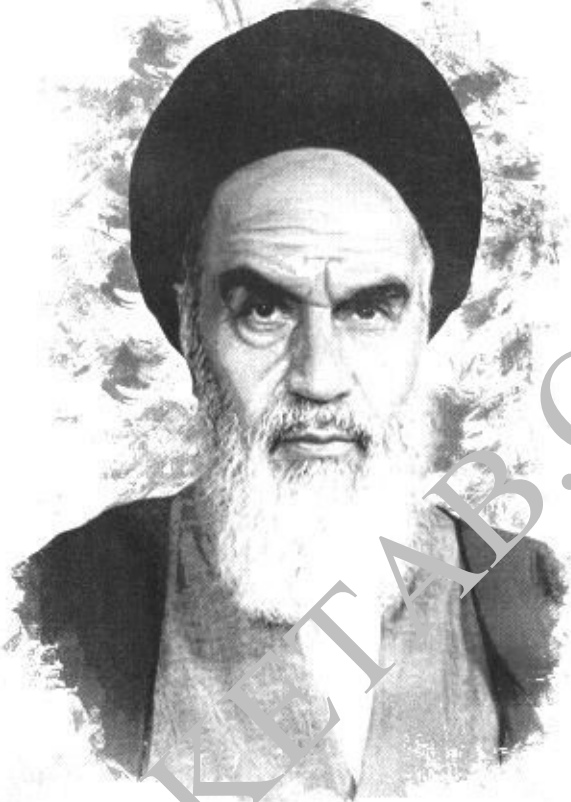
مرشد: لطفی مهر و نیه، موسی ۱۳۴۸
 عنوان و نام: وجه ۱۹: براساس خاطرات دوران اسارت موسی لطفی مهر و نیه
 نویسنده: موسی لطفی مهر و نیه
 مشخصات نشر: قم: انتشارات سیط اکبر (ع) ۱۳۹۶
 مشخصات ظاهری: ۱۴۰ ص: مصور (رنگی)
 شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۲۴۸-۴۵-۴
 قیمت: ۸۰۰۰۰ ریال
 وضعیت فهرست نویسی: قیام
 عنوان دیگر: براساس خاطرات دوران اسارت موسی لطفی مهر و نیه
 موضوع: خاطرات موسی ۱۳۴۸: خاطرات
 موضوع: جنگ ایران و عراق، ۷۰ کان: خاطرات
 موضوع: Released captives — Diaries ۱۹۷۸-۱۹۸۰ Iran-Iraq War
 رده بندی کنگره: DSR ۱۳۹۶/۱۳۲۹
 رده بندی دیویی: ۹۲۰۰۳۰۹۲
 شماره کتابشناسی ملی: ۵۵۵۸۱۲۳

قم، میدان شهیدا، خیابان معلم
 کوچه ۱۲، کوی ۱۸ (فرجام)، پلاک ۲۸
 تلفن: ۰۲۵-۳۷۷۳۷۳۰۶
 دورنگار: ۳۷۷۴۳۰۳۲
 همراه: ۰۹۱۲۳۵۱۰۶۵۴
 سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۶۴۴۴۷۳۷۳۰۶

شها ده سال، هشت سال - کمتر یا بیشتر - سخت‌ترین دوران را گذراندید. جوانی و زندگی باطراوت دوران شباب را در راه خدا دادید، اما ضرر نکردید؛ چون با خدا معامله کردید. صبر و استقامت شما، به اسلام آبرو بخشید. خانواده‌های شما با صبر خود اسلام را روسفید کردند و به نظام و جمهوری اسلامی آبرو دادند. در این مدت هشت سال و ده سال و دوران تلخ اسارت شما در دست دشمن، ملت ایران با سربلندی از گذرگاه‌های بسیار سختی عبور کرد. این ملت در جاده آسفاته حرکت نکرد. گردنه‌های زیادی را طی کرد و با خطرهای مواجه شد... ما به شما و به خانواده‌های شما و به مجاهدت شما افتخار می‌کنیم.

اسرا، با استقامت و پایداری و پای مردی خویش، به بنیانی مرصوص مبدل گشته اند که نه تهدید ابرقدرت ها آنان را به هراس می افکند و نه از محاصره ها و کمبودها به فغان می آیند و نه از خیانت و وحشی گری های صدام دیوانه و افسار گسیخته رو به زوال در زدن شهرها و ویران کردن خانه ها و... خم به ابرو می آورند و چون گذشته به راه خود که همان راه اسلام عزیز و عزت و شرف و انسانیت است، ادامه می دهند و زندگی با عزت را در خیمه مقاومت صبر، بر حضور در کاخ های ذلت و نوکری ابرقدرت ها و سازش و صلح تحمیلی ترجیح می دهند.

امام خمینی (ره)

فهرست مطالب

۹	مقدمه
*** فصل اول: بیوگرافی و اعزام به جبهه ***	
۱۷	الف) بیوگرافی:
۱۹	ب) جبهه:
۱۹	طلیعه جبهه
۲۰	خواب سنگین در باغ خاکی
۲۳	اعزام به جبهه
۲۳	روایای شهید مفقود الاثر اکبر لطفی
۲۳	وداع با پدر
*** فصل دوم: دوران اسارت ***	
۲۸	الف) رخدادهای اسارت
۲۹	آغاز اسارت:
۳۵	آوردن آن سه نفر
۳۵	سرنوشت پلاک
۳۶	نوشیدن قطره چکانی
۳۷	نماز اشاره‌ای
۳۷	گفتش کنانی
۳۹	دلتنگی مضاعف
۳۹	استخبارات عراق
۴۱	کیمک، هزینه توالت
۴۲	وضعیت غذا
۴۲	اثر غذای حرام

- ۴۴ باور توهین به اسراء اهل بیت علیهم السلام
- ۴۵ بصره تا بغداد
- ۴۷ اولین پلو در اسارت
- ۴۸ خواب آزادی
- ۴۹ در نگرانی در اسارت
- ۵۰ کفن موی زیر بغل
- ۵۱ پشت در به میله‌ای
- ۵۲ غذای یک شبانه روز اسیر
- ۵۳ سبزی سر سفره
- ۵۳ نمک عراق
- ۵۴ ایران کوچک
- ۵۵ ماست خوردی؟
- ۵۶ یخ خوردی؟
- ۵۷ ظرفیت معده
- ۵۷ آیه شریفه اطعام
- ۵۹ دسر غذا
- ۵۹ ضعیف و سستی بدن اسراء
- ۶۰ دعای مستجاب اسراء
- ۶۰ برنامه شبانه روز یک اسیر
- ۶۱ وصل برق
- ۶۲ دوران کمال عقل
- ۶۳ بدهی حسن
- ۶۴ زبان حال اسراء در قالب شعر
- ۶۴ همسران خوشبخت
- ۶۵ آنک عریستانی؟
- ۶۶ نقش P.W.
- ۶۶ عدم اعتماد به بعثیون
- ۶۷ عادت به کمک
- ۶۷ خواب ذکر یونسیه

۶۸	غیرت هم وطنی
۶۸	آرزوی گردانی مانند اسرای ایرانی
۶۸	هتک حرمت به اسراء
۶۹	سخنرانی دربار بعثی
۶۹	تنبيه تراثشدين ريش
۷۰	تخصيم لو داخل حزب اللهی ها
۷۱	عاجت خائن
۷۲	چسب دس جانيان
۷۳	اميد در اسارت
۷۴	وين حرس (۱)
۷۵	وين حرس (۲)
۷۶	خبر ترور پدر عبدالرضا
۷۷	من ضحك؟
۷۹	خيار سبز كال
۸۰	أنت فوتيال
۸۱	حسن چوپان
۸۳	ضرب واحد خور
۸۴	حسن گاليله
۸۶	پير مرد بني
۸۷	كانال و نداشتن عربي
۸۸	ساغات اوليه شب های تابستان
۸۹	شكنجه های مرسوم
۹۰	امكانات بهداشتی
۹۱	شايعه آزادی مجروحين
۹۱	صف نوال
۹۳	جوب بی جدای خدا
۹۷	بخشش فرمانده
۹۸	زيارت فرمائه
۹۹	هندوانه های زیر خاک

- ۱۰۰..... شکست غرور سرباز بعثی
- ۱۰۰..... قدم مبارک قرآن
- ۱۰۱..... تاسیو ضد شپش
- ۱۰۲..... (ب) اقتصاد مقاومتی
- ۱۰۴..... (ج) هنر و دانش در اسارت
- ۱۰۴..... آموزش خطاطی
- ۱۰۵..... علم آموزی بدون امکانات اولیه
- ۱۰۵..... انواع کلاس ها
- ۱۰۶..... وسایل تدریس
- ۱۰۷..... آشنیز خانه، ر در تیار علم و اخبار
- ۱۰۷..... خوانستن، توانستن
- ۱۰۸..... کلاس منطق
- ۱۰۹..... جوشش حکمت
- ۱۱۰..... آموخته های اسارت
- ۱۱۱..... سوغاتی اسارت
- ۱۱۱..... (د) جایگاه پدر اسرا، در اسارت
- ۱۱۲..... برداشتن شعار توهمین به امام
- ۱۱۵..... الهی و رقی من لی غیرک
- ۱۱۵..... مرگ بر صدام، ضد اسلام
- ۱۱۶..... کلام و عکس حضرت امام خمینی ع
- ۱۱۶..... خیر فاسق و رحلت حضرت امام
- ۱۱۹..... سه روز عزای عمومی

۱۴۰۰ فصل سوم: آزادی

- ۱۱۰..... تبادل اسراء
- ۱۲۲..... دعای مستجاب
- ۱۲۳..... اولین سخنرانی بعد از اسارت
- ۱۲۵..... ضمانت
- ۱۲۶..... وصیت نامه دافش آموز شهید علی مرادی
- ۱۳۱..... عکس ها

مقدمه

جنگ تحمیلی ۱۹ ماه پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در شهر یور
 ۱۳۵۹ شروع شد. صدام حسین، پیمان «الجزایر» را در مقابل دوربین‌های
 تلویزیون بغداد پاره کرد و پس از آن تأکید بر مالکیت کشور عراق بر اروند رود
 کرد^۱ و همچنین ادعا کرد جزایر خلیج فارس در دست ایران است، متعلق به عرب‌ها
 می‌باشد و همین امور را بهانه‌ای قرار داد تا حمله هوایی به چند فرودگاه
 ایران و تجاوز زمینی به شهرهای غرب و جنوب ایران رسماً جنگ را از طریق
 زمین، هوا و دریا بر علیه ایران آغاز کند.

این جنگ در حالی شروع شد که مردم و نیروهای مسلح ایران، آمادگی
 چندی برای دفاع از کشور نداشتند.

به همین خاطر، نظامیان حزب بعث در ماه‌های اول، پس از شروع جنگ،
 موفق شدند چند شهر مرزی را در غرب و جنوب ایران تصرف کنند.

صدام حسین در ساعت‌های اول ۳۱ شهریور، قبل از صدور فرمان حمله به
 ایران، موضوع جنگ را اختلافات مرزی عنوان کرد.

صدام حسین می‌دانست طرف مقابل جنگ با ایران فقط کشور عراق

۱. صدام حسین اروند رود را «عنوان شط العرب» یاد می‌کرد.

نیست، بلکه کشورهای دیگر هم از جمله آمریکا، انگلیس و غیره در این نبرد حضور دارند و دولت عراق به بهانه‌ی اختلافات زمینی و دریایی که با ایران دارد، داوطلب اجرای این جنگ شده است.

به همین دلیل بسیاری از تحلیلگران سیاسی، جنگ تحمیلی عراق علیه ایران را، تهاجمی، فرا منطقه‌ای و برخاسته از اراده برون مرزی می‌شمردند.

صدام، در سال ۱۳۴۷ هـ. ش که هنوز جمهوری اسلامی در ایران حاکم نشده بود، ابتدا در عراق به قدرت رسید؛ و از همان ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی در ایران برای نابودی آن، کمر همت بست و با اخراج هزاران ایرانی از عراق، توزیع اسلحه بین عوامل ضد انقلاب، حمایت از بمب‌گذاران و طراحی انفجارهای مکرر در خطوط راه‌آهن و تأسیسات نفتی، پناه دادن به ژنرال‌های فراری حکومت پهلوی و همچنین اسبابی که از نزد خودشان برای تغییر نام برخی از شهرهای ایران در نقشه‌ها و کتاب‌های درسی انتخاب کردند دشمنی خود را با جمهوری اسلامی آشکار نمودند.

دولت عراق، اهواز را «الاحواز»، خرمشهر را «محرکه»، آبادان را «عبادان»، سوسنگرد را «خفاجه» و بالاخره خوزستان را «عربستان» نامید.

دولت حزب بعث در جبهه سیاسی هیئت‌های بسیاری را به کشورهای اروپایی، آفریقایی و آسیایی فرستاد.

این هیئت‌ها تلاش می‌کردند تا جنگ دولت حزب بعث، علیه کشور

جمهوری اسلامی ایران را در نزد جهانیان به نفع خود، توجیه کنند.

در نیمه اول دهه ۱۳۶۰ هـ. ش روزنامه‌ها و رسانه‌های ارتباط جمعی آمریکا و اروپا، پر از مقالات و گزارش‌هایی بودند که در این مقالات و

گزارش‌ها به توجیه جنگ دولت حزب بعث علیه کشور جمهوری اسلامی ایران، پرداخته است که این جنگ برای سرکوب بنیادگرایی در منطقه، توقف صدور انقلاب اسلامی به کشورهای دیگر، از بین بردن خطر احتمالی برای حکومت غاصب صهیونیستی و رفع نگرانی دولت‌های عرب خلیج فارس از قدرت ایران است.

دولت عرب بعث در طی جنگ هشت ساله، تمام قوانین و مقررات بین‌المللی را زیر پا گذاشت؛ مانند پیمان الجزایر، پیمان منع کاربرد سلاح‌های شیمیایی، پیمان منع حمله به اماکن مسکونی، پیمان مربوط به ضرورت رفتار انسانی با اسیران جنگی، پیمان مربوط به ضرورت امنیت هوانوردی، پیمان مربوط به امنیت دریاها و غیره.

دولت حزب بعث در طی این جنگ تحمیلی، از شبکه‌های بمب‌گذار در داخل کشور و در رأس آن‌ها از سازمان مجاهدین خلق (منافقین) حمایت کرد. منافقین ابتداء در فرانسه و پس از آن در کشور عراق مستقر شدند و دست به ترور مسئولین نظام و افراد عادی کوچه و بازار زدند.

ترور مردم عادی و مسئولین نظام، توسط دشمنان نظام در ایران و بغداد طراحی می‌شد و در شهرهای مختلف ایران به اجرا در می‌آمد.

در طی ۸ سال جنگ تحمیلی، حزب بعث از حمایت تسلیحاتی، مالی و سیاسی بین‌المللی برخوردار بود.

فرانسه، شوروی، انگلستان و چین در صدر صادر کنندگان اسلحه مورد نیاز حزب بعث قرار داشتند، آلمان تأمین کننده عمده جنگ افزارهای شیمیایی حزب بعث بود و دولت‌های عرب حوزه خلیج فارس، تأمین کننده عمده

نیازهای نفتی، مالی و ترابری حزب بعث بودند.

در این جنگ آمریکایی‌ها در کمک به صدام و دشمنی با جمهوری اسلامی ایران کوتاهی نکردند.

ایمان و اعتقاد راسخ رزمندگان سرزمین ایران به حقانیت انقلاب اسلامی مردم را در آن وا داشت که در قالب «بسج»، برای دفاع از میهن نظام جمهوری اسلامی ایران طی ۸ سال دائماً حضور خود را در جبهه پر رنگ کنند. در بررسی عوامل شکست حزب بعث در دستیابی به اهداف از قبل اعلام شده، علاوه بر ایمان و اعتقاد رزمندگان ایرانی، عوامل دیگر از قبیل ناامیدی حامیان صدام از سقوط جمهوری اسلامی، مردمی شدن جنگ و پذیرش قطعنامه ۵۹۸ از جانب ایران، بی‌تاثیر نبود.

قطعنامه ۵۹۸ خالی از اشکال نبود، اما نسبت به سایر قطعنامه‌های منتشره، مواضع بیطرفانه‌تری داشت و جمهوری اسلامی ایران، در تیر ۱۳۶۷ آن را رسماً پذیرفت. روز ۲۹ مرداد ۱۳۶۷ از سوی سازمان ملل آتش بس اعلام شد و به تدریج آتش جنگ در جبهه‌ها خاموش گردید.

قسمتی از پیام امام خمینی (ره) راجع به قطعنامه ۵۹۸ و شرایط سیاسی آن روز چنین است: «...من با توجه به نظر تمام کارشناسان سیاسی و نظامی سلاح بالایی کشور که به تعهد و دلسوزی و صداقت آنان اعتماد دارم، با قبول قطعنامه و آتش بس، موافقت نمودم و در مقطع کنونی آن را به مصلحت انقلاب و نظام می‌دانم و خدا می‌داند که اگر نبود انگیزه‌ای که همه ما و عزت و اعتبار ما باید در مسیر مصلحت اسلام و مسلمین قربانی شود، هرگز راضی به این عمل نمی‌بودم و مرگ و شهادت برایشم گوارتر بود...»

خوشا به حال شما ملت، خوشا به حال شما زنان و مردان، خوشا به حال جانبازان و اسرا و مفقودین و خانواده‌های معظم شهدا و بنا به حال من که هنوز مانده‌ام و جام زهر آلود قبول قطعه‌نامه را سرکشیده‌ام و در برابر عظمت و فتاوتی این ملت بزرگ، احساس شرمساری می‌کنم و بنا به حال آنان که در این فتنه نبودند، بنا به حال آن هائی که از کنار این معرکه بزرگ جنگ و شهادت‌های عظیم الهی تا به حال ساکت، بی‌تفاوت و یا انتقاد کننده و یرخاشگر گذشتند.

ملت ایران در دوران دفاع مقدس، ۲۲۱۶۸۲ نفر شهید، ۵۵۴۸۵۸ رزمنده جانباز و ۴۲۰۴۱ آزاده، نظام مقدس جمهوری اسلامی کرد.